

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Varij vel excommunicati, vel inobedientes, grauibus corporis malis affecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

tronos lanceam in militem vibrantes, misericorditer se se interponentio Episcopi e quorum confoderunt: sicque miles equi praesidio de eorum manibus erexitur est. Prasul vero solitatis Clericis, varijs affectus injurijs, in proximam veniens civitatem, latrones illos per internuntios admonuit, ut a sua malitia abstinentes, veniam impetrarent: ni id ficerent, se cum omnibus eis civitatis presbyteris in eos excommunicationis sententiam pronuntiaturum. Illis autem paenitentiam & correctio nem respueribus, eos excommunicauit. Quod cum illi cognovissent, & quemadmodum fieret excommunicatio, inquisisset, dixerunt: Excommunicatus & nos ArchiEpiscopum. Et accipientes exta bouis furto ablati, loco solarum, & accensis lignorum faculis, loco candalarum, instar Imporum vulubant. Clericos irridentes, anathema legentes & in derisum Ecclesia etiam in aqua ipsas faculas extinguebant. Ex his unius postero die, licet quadruplici rectius ueste, frigore satis temperato, & tolerabili extinctus est. Tertio inde die, malitia eorum dux itidem peremptus est, atque ita alij post alios, intra annum unum perierunt.

Atrocia quoque sunt, quae in vita S. Hugonis Episcopi Lincolniensis leguntur. Nam cum rebellis quoddam & contumaces satana tradidisset in interitum carnis, subito non comparuerunt. Miles quidam proprius quoddam mendacium ab Episcopo sancto reprehensus, cum admonitionem eius parni penderet, nec se emendare vellet, mox ab illo excommunicatus est. Vsurpabat namque sibi bona quadam, que incitante eum uxore, quod prolem legitimam non haberet, a veris haeredibus per simulationem alienare consenserat. Tremenda res. Inuictus enim diabolus, nocte sequenti extorquens subito animam mendacem. Alius quidam in eodem scelere ei succedens, cum latus & temulentus lecto exciperetur, sopori mortem socians, etiam miserè extinctus est. Forestarius quidam propter facinus plexus anathemate, viri DEI sententiam non metuens, intra paucos dies horribili morte decepit è vita. Quidam diaconus, limore impellente, militem quendam nequiter accusans de criminis regia proditionis, Hugonis sententia ob spem emendationis percussus, cum peccatum suum non modo non vellet agnoscere, sed etiam ab Archiepiscopo absolutionem impetraret, rediensque ad vitrum sanctum purgationis, ut putabat, sua chirographum secum afficeret, rursum non obstante mandato, ab illo excommunicatus est. Ut

VIII.
Sur. in vita
eius. cap. 23.
die 17. Nou.

244 Cap. XXIV. Injustia meritos immittentis Dei in novo Testamento.
autem Dominus ostenderet, utrius sententiam approbabasset, Diaconum
horrendum in modum percussit, nec eum distinx viuere passus est.
Adolescentula quadam, cum impudenter spueret in faciem sponsi sui,
presente sancto Episcopo, nec veniam petere vellet, a diabolo prefocata
exspiravit. Tantum facinus est, Praesides Ecclesiasticos contem-
nere, ut anathemate feriri, excommunicari, atque ab ipso dæmo-
ne torqueri mercantur contemptores.

IX.

I. Cor. 5. 1.

Nihil autem noui est, ut eiusmodi peccatores excommu-
nicati satanæ tradantur cruciandi. Siquidem & Apostolus, cum
ad Corinthios scripsisset, Omnia, non vago rumore, sed certa
fama, auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter
gentes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat sibi concubinam, &
priuignus cum nouerca congregatur, quod crimen Hippolytus
in Phædra detestatus est; haec, inquam, cum partim scripsisset,
partim insinuasset Apostolus, subjunxit: Et vos inflati estis, dum
superbis vestris contentionibus occupati, non curatis, ut tanti
incestus reus è cœtu vestro expellatur. Ait enim: Et non magis
luctum habuistis, ut tollatur de medio vestrum, qui hoc opus fecit.
Ego quidem absens corpore, praesens autem spiritu, iam judicavi, ut
praesens, eum quis sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi,
congregatis vobis, & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu Christi
traderem huiusmodi satana in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die
Domini nostri Iesu Christi. Itaque Paulus, tamquam Pastor &
Episcopus vigilans Ecclesiæ, judicauit, seu statuit, in nomine, hoc
est, auctoritate & vice Christi, ut in publica Corinthiorum con-
gregatione fornicarius ille excōmunicaretur, & traderetur satanæ
qui extra Ecclesiam regnat, ibique solet excōmunicatos non solum
in anima, verum etiam in corpore affligere. In anima quidem, quia
excommunicati extra societatem Christi & Ecclesiam, ejecti que
orationibus, suffragijs, sacrificijs, Sacramentis, Dei protectione,
cura Pastorali priuantur, & ita tyrannidi atque incurribus dia-
boli, cuius regnum est extra Ecclesiam, exponuntur, ut in eos
magis, quam ante grassetur, eosque in omne malum impellat. In
corpore autem, quia ita in interitum carnis traduntur, ut agri-
tudine corporis, vulneribus, aut plagiis eos maceret satanas, ut
caro eorum atteratur, carnisque vigor intereat. Nam in pri-
mitiu

Ita S. Augu-
stin. lib. 3.
contr. epist.
Parmen. c. 2.
& S. Hieron.
ep. 1. ad He-
liodor.